

High Court of Justice 28.7.2003 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Fulcrum Electronics Limited vastaan The Commissioners of Customs & Excise

(Asia C-355/03)

(2003/C 251/13)

High Court of Justice, on pyytänyt 28.7.2003 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 18.8.2003, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Fulcrum Electronics Limited vastaan The Commissioners of Customs & Excise, seuraaviin kysymyksiin: Ennakkoratkaisukysymykset ja niiden perustelut ovat samat kuin asiassa C-354/03 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Ks. tämän virallisen lehden, s. 6.

Euroopan yhteisöjen komission 22.8.2003 Helleenien tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-364/03)

(2003/C 251/14)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 22.8.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Helleenien tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat sen oikeudellisen yksikön virkamiehet G. Valero Jordana ja M. Konstantinidis.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Helleenien tasavalta ei ole noudattanut teollisuuslaitosten aiheuttaman ilman pilaantumisen estämisestä 28 päivänä kesäkuuta 1984 annetun neuvoston direktiivin 84/360/ETY ⁽¹⁾ 13 artiklan mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole säätänyt politiikoista tai strategioista, jotka koskevat DEI:n Kreetalla sijaitsevan Linoperamatan voimalaitoksen yksiköiden asteittaista mukauttamista parhaaseen saatavilla olevaan tekniikkaan;
- velvoittaa Helleenien tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

DEI:n edellä mainittu voimalaitos kuuluu kiistatta niiden laitosten ryhmään, jotka luetellaan direktiivin 84/360/ETY liitteessä I, ja se on kyseisen direktiivin 2 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu olemassa oleva laitos. Niinpä Kreikan valtion velvollisuutena on direktiivin 13 artiklan nojalla soveltaa politiikoja ja strategioita, jotka käsittävät asianmukaiset toimet, joilla kyseinen laitos asteittain mukautetaan parhaaseen saatavilla olevaan tekniikkaan. Direktiivin 16 artiklan mukaan tämä velvollisuus on ollut olemassa 30.6.1987 alkaen, mutta Kreikan tasavalta ei ole vielä määrännyt asianmukaisista politiikoista tai strategioista.

⁽¹⁾ EYVL L 188, 16.7.1984, s. 20.

Helleenien tasavallan 27.8.2003 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia C-370/03)

(2003/C 251/15)

Helleenien tasavalta on nostanut Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan asiamiehenä on valtion oikeudellisen neuvoston puheenjohtaja Georgios Kanellopoulos, prosessioite Luxemburgissa Kreikan suurlähetystö, 27 rue Marie-Adelaide.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- kumoaa komission päätöksen 2003/481/EY sen erityisen luvun osalta, joka koskee 14 272 278 Kreikan drakman (41 884,90 euron) suuruisen summan, jota Kreikan viranomaiset eivät ole perineet takaisin, lukemista jäsenvaltioiden eikä Euroopan maatalouden ohjaus- ja tukirahaston tukiosaston vastattavaksi;
- toteaa, että yhteisön on vastattava edellä mainitun summan perimättä jättämisen rahoitusseuraamuksista.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

- Menettelymääräysten olennainen rikkominen, koska komissio ei ole kehottanut Kreikkaa dialogiin asetuksen 1663/95 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

- Asetuksen 729/70 8 artiklan 2 kohdan rikkominen/virheellinen soveltaminen, koska tosiseikkojen osalta on tehty virhe siltä osin kuin kyse on muotovirheiden tai puutteiden virheellisestä syyksilukemisesta.
- Olennaisen määräyksen rikkominen, koska perustelut ovat puutteelliset (EY:n perustamissopimuksen 253 artikla).

Euroopan yhteisöjen komission 8.9.2003 Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan nostama kanne

(Asia C-375/03)

(2003/C 251/16)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 8.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Luxemburgin suurherttuakuntaa vastaan. Kantajan asiamies on W. Wils, pressiosioite Luxemburgissa.

Euroopan yhteisöjen komissio vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. toteaa, että Luxemburgin suurherttuakunta ei ole noudattanut Euroopan yhteisössä liikenneväylien hyötyajoneuvojen teknisistä tienvarsitarkastuksista 6 päivänä kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/30/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä ja koska se ei joka tapauksessa ole ilmoittanut niistä komissiolle.
2. velvoittaa Luxemburgin suurherttuakunnan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Direktiivin täytäntöönpanolle asetettu määräaika on päättynyt 10.8.2002.

⁽¹⁾ EYVL L 203, 10.8.2000, s. 1.

Rafael Pérez Escolarin 10.9.2003 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston asiassa T-41/01, Rafael Pérez Escolar vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.6.2003 antamasta tuomiosta

(Asia C-379/03 P)

(2003/C 251/17)

Rafael Pérez Escolar on valittanut 10.9.2003 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun neljännen jaoston asiassa T-41/01, Rafael Pérez Escolar vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, 25.6.2003 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajana on Fernando Moreno Pardo.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- tutkii nyt esillä olevan valituskirjelmän sekä sen kopiot ja liitteet ja asianmukaisen menettelyn jälkeen tutkii nyt esillä olevan valituksen ja kumoo ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen 25.6.2003 antaman tuomion siten, että se ottaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa nostetun laiminlyöntikanteen tutkittavaksi ja, jos se katsoo sen perustelluksi, ratkaisee asian itse toteamalla, että komissio on syyllistynyt laiminlyöntiin, koska se ei ole tehnyt päätöstä valittajan edustajan 23.2.1999 tekemästä kantelusta, joka koski Espanjan hallintoviranomaisten Banco Español de Crédito S.A.:lle ja Banco Santander S.A.:lle myöntämiä valtiontukia,
- toissijaisesti, jos yhteisöjen tuomioistuin katsoo, ettei sen ole ratkaistava asiaa itse, palauttaa asian ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen ratkaistavaksi,
- joka tapauksessa velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan kummastakin oikeudenkäynnistä aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on tehnyt oikeudellisen virheen katsoessaan, että valittajalla ei ollut asiavaltuutta nostaa laiminlyöntikannetta siitä, että komissio ei ollut lausunut sille tehdystä kantelusta. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut, että asiavaltuuden määrittämiseksi laiminlyöntikanteen puitteissa EY 232 artiklassa tarkoitetut kriteerit ovat yhteneväiset EY 230 artiklassa nimenomaisesti määrittäneiden kriteerien kanssa. Tämän äärimmäisen suppean